

betaling af forsikringspræmien. Hvis forsikringspræmien ikke modsvarer en reel risikoafdækning og forsikringsselskabet har mulighed for at henlægge beløbet med fradragsret, kan fradragsretten for forsikringspræmier benyttes til udskydelse af beskattningen indtil de opsamlede beløb eventuelt tilbageføres til det selskab, der oprindeligt betalte forsikringspræmien.

Dette kan være tilfældet, hvor præmien betales til et koncernforbundet selskab, som ikke udbyder forsikringer af den pågældende art til udenforstående parter og som ikke genforsikrer risikoen hos et uafhængigt selskab. I realiteten vil en sådan konstruktion kunne anvendes til en koncernintern henlæggelse med skattefradrag. Dette kan medføre ganske betydelige udskydninger af koncernens skatter.

For at sikre, at der ved de koncerninterne forsikringer er tale om en reel risikoafdækning indføres et kriterie for, hvornår et koncernejet forsikringsselskab kan formodes, at drive reel risikoafdækkende virksomhed for koncernvirksomhederne. Såfremt det koncerninterne forsikringsselskab udbyder forsikringer af den pågældende art til udenforstående parter i et ikke uvæsentligt omfang, antages koncerninterne forsikringer mellem koncernselskabet eller koncernselskaber og det koncerninterne forsikringsselskab at være en risikoafdækning, som berettiger til fradrag for præmiebetalingerne.

Det foreslås, at fradragsretten ved koncerninterne forsikringspræmieindbetalinger beskæres i det omfang, der ikke sker genforsikring af risikoen hos et uafhængigt selskab. Den fulde fradragsret opretholdes dog, hvis forsikringsselskabet i ikke uvæsentligt omfang driver tilsvarende forsikringsvirksomhed med uafhængige parter.

For at sikre symmetrien i beskattningen foreslås det, at forsikringsselskabet ikke beskattes af præmien, når forsikringstageren ikke har haft fradrag for indbetalingen.

De foreslåede regler gælder som hovedregel ikke ved betaling mellem forsikringsselskaber.

2. Gældende regler

CFC-beskatning

Selskabsskattelovens § 32 medfører, at der gennemføres tvungen sambeskatning med et udenlandsk selskab m.v., hvis det er beliggende i et lavskattelands, og det hovedsagelig driver finansiell virksomhed eller forsikringsvirksomhed. Den tvungne sambeskatning gennemføres ved, at den del af datterselskabets finansielle indkomst og forsikringsindkomst, der svarer til

det danske moderselskabs ejerandel, medregnes ved moderselskabets indkomstopgørelse.

I henhold til ligningslovens § 16 H skal en fuldt skattepligtig person, der kontrollerer et udenlandsk lavtbeskattet finansielt selskab (CFC-selskab), ved indkomstopgørelsen medregne den del af CFC-selskabets finansielle indkomst, der forholdsmæssigt svarer til personens ejerandel. Regelsættet i ligningslovens § 16 H svarer til regelsættet i selskabsskattelovens § 32, dog med visse nødvendige tilpasninger.

Tvungen sambeskatning efter selskabsskattelovens § 32 er betinget af enten, at datterselskabets afkast beskattes væsentligt lavere end efter danske regler, at datterselskabet har indgået en aftale med det pågældende lands skattemyndigheder om skattesatsen eller beregningsgrundlaget, eller at skatten i det pågældende land er fastsat efter, hvor det kontrollerende selskab er hjemmehørende.

Bedømmelsen af, om et udenlandsk selskab beskattes væsentligt lavere end efter danske regler, beror på en konkret ligningsmæssig vurdering. Ved bedømmelsen foretages først en generel vurdering af, om det pågældende skattesystem samlet ligner det danske. Hvis dette er tilfældet, foretages en konkret vurdering af, om det pågældende selskab på grund af dets særlige indkomstsammensætning og eventuelle særlige regler, der afviger fra de danske, beskattes væsentligt lavere end dansk beskatning.

Det bemærkes, at et udenlandsk selskab almindeligvis anses for at blive beskattet væsentligt lavere end i Danmark, når beskattningen er under 3/4 af skatteniveauet i Danmark.

Selskabets aktuelle skattebetaling til udlandet er ikke i sig selv afgørende for, om der er tale om en væsentlig afvigelse fra de danske regler. Dette skyldes, at den aktuelle skattebetaling kan være påvirket af regler, der indebærer en udskydelse af skatten i lighed med de danske regler om f.eks. underskudsfræmsørelse, afskrivninger og lignende. Der må således foretages en vurdering af den forventede beskatning over flere år.

De danske skattemyndigheder skal således bedømme, om den udenlandske skat over flere år bliver sammenlignelig med den danske beskatning. Når selskaberne i vidt omfang selv er herre over, hvornår skatteudskydelser skal inddrages i den udenlandske beskatning, giver sammenligningen, hvis der ikke tages højde for fordelene ved skatteudskydelsen, ikke et retvisende billede af, om den udenlandske beskatning er på niveau med den danske.

Til illustration af dette kan der nævnes en sag - refereret i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 2000, 169 -